

บรรณานุกรม

กษกร รุ่งหัวไฝ. (2547). ผลของการจัดการเรียนรู้แบบสืบสานที่มีต่อความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์และผลลัพธ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง

การประยุกต์ 2 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ช่วงชั้นที่ 3). วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

กมล เอกไทยเจริญ. (ม.ป.ป.). คู่มือคณิตศาสตร์ ม.4 เล่ม 2 ค 012. กรุงเทพฯ: ไซอิ๊ดพับลิชชิ่ง.

กรรมวิชาการ. (2545). คู่มือการจัดการเรียนรู้กู้คืนสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กรุงเทพฯ:

โรงพิมพ์ครุสภากาชาดพิริยา.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภากาชาดพิริยา.

กฤษณา ไ释ยาศรี. (2551). ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์แบบบูรณาการที่มีต่อ
ความคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์และความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้ทาง
คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการศึกษาคณิตศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กัลยา พันปี. (2551). การประเมินเพียงผลลัพธ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และทักษะการ
เชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกู้คืนที่จัดการเรียนรู้
รูปแบบซิปป่า (CIPPA MODEL) และรูปแบบวัดจักรการเรียนรู้ (4 MAT).

วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการการเรียนรู้,
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอุบลฯ.

แก้วตา เเลาหนูตร. (2551). กิจกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็นที่เน้นการ
เชื่อมโยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

โครงการ PISA ประเทศไทย, สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2552).

ตัวอย่างการประเมินผลงานนาชาติ PISA: คณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.

จำปี นิลอรุณ. (2548). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องความเท่ากัน ทุกประการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบปฏิบัติการ.

สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

จิตดิษฐ์ ละอองปักษิณ. (2551). การพัฒนาหลักสูตรเรขาคณิตวิชุต สำหรับนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูง.

คุณภูนพนธ์ปริญญาการศึกษาดุยภูบัณฑิต, สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

ชุมนาด เชื้อสุวรรณทวี. (2542). การสอนคณิตศาสตร์ กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

ชยางกรณ์ รักพ่อ. (2551). การพัฒนาชุดกิจกรรม เรื่อง การแปลงทางเรขาคณิต โดยการเชื่อมโยง คณิตศาสตร์กับลวดลายเวียงกาหลง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต,
สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ชวลิต ชูกำแพง. (2551). การประเมินการเรียนรู้ (พิมพ์ครั้งที่ 2). น้ำหนักความ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ชัยวัฒน์ ณิส่าว่าง, นวีวรรณ กีรติกร, ปานทอง คุณนารถศิริ, อัมพร มัคค农ong, ไพรожน์ น่วมนุ่น,
คงกล ทำสวน และเดียว ใจบุญ. (2552). เรขาคณิต: เพื่อส่งเสริมอัจฉริยภาพคณิตศาสตร์ สำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ: ยังค์การค้า จำกัด.

ชาญ กลิ่นช้อน. (2550). การศึกษาจัดติและพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา เพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยคริสตเตียน.

วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุดสาಹกรรมมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยี
เทคนิคศึกษา, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

ฐิติยา เกตุคำ. (2551). ผลการใช้บทเรียนออนไลน์ เรื่อง วิธีการจัดหมวด ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนและเขตติดต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.

วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

ทัศนีย์ カテโล. (2547). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ภาคตัดกรวย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต,
สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ธนกานยูจันน์ กัทตราภานุจันน์. (2551). คณิตสาระ ม.ปลาย: เรขาคณิตวิเคราะห์ กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธีรวัฒน์ นาคະบุตร. (2546). ตัวแบบเชิงคณิตศาสตร์. นครปฐม: คณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนราธิวาสราชนครินทร์.

นิตยา วงศ์เสน. (2551). การซื่อสัมผัสระหว่างการคำนินการทางจำนวนในสถานการณ์การ
แก้ปัญหาปลายเปิด. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

นิกา เมธาร่วชัย. (2536). การประเมินผลการเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.
บางกรรดัน สมานสินธุ์. (2551). ผลการขัดการเรียนการสอนแบบอวัยสัจจ 4 ที่มีต่อความสามารถในการ
การแก้ปัญหาและทักษะการซื่อสัมผัสระหว่างการคำนินการทางจำนวนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา,
มหาวิทยาลัยคริสต์วิทยา.

บุญยิ่ง แซ่หล่อ. (2550). การบูรณาการแบบซื่อสัมผัสระหว่างการวิเคราะห์
ข้อมูล การนำเสนอข้อมูล และพีชคณิต โดยใช้สถานการณ์ในชีวิตจริงสำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. คุณภูนิพนธ์ปริญญาการศึกษาคุณภูนิพนธ์,
สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา, มหาวิทยาลัยคริสต์วิทยา.

ปริยทิพย์ บุญคง. (2546). การศึกษาปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา, มหาวิทยาลัยคริสต์วิทยา.

ปรีชาณุ เดชครร. (2552). เอกสารประกอบการแหล่งข่าวผลการวิจัยโครงการศึกษาแนวโน้มการจัด
การศึกษาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ร่วมกับนานาชาติ ปี พ.ศ. 2550.

วันที่ค้นข้อมูล 4 พฤศจิกายน 2552, เข้าถึงจาก <http://portal.ipst.ac.th/cs>.

ปิยนุช หวานตรี. (2551). การเปรียบเทียบทักษะการแก้ปัญหาและทักษะการซื่อสัมผัสระหว่าง
คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบแก้ปัญหา
และการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือของ สสวท. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการจัดการการเรียนรู้, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

พร้อมพรม อุคุณสิน.(2547). การประเมินผลทักษะ/กระบวนการทางคณิตศาสตร์,

ใน พร้อมพรม อุคุณสินและอัมพร มีคานอง (บรรณาธิการ), ประมวลบทความ
หลักการและแนวทางการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์.
(หน้า 137-153).กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2530). การสร้างและการพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ:

สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

_____. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ:
สำนักทดสอบกลางทางการศึกษาและจิตวิทยา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

พัชรินทร์ อรัญสาร. (2550). ผลการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการเรียนรู้อย่างความรู้ทางคณิตศาสตร์กับการ
จัดกิจกรรมกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

เพ็ญประภา แสนลี. (2542). การพัฒนาชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์นั้นทนาการ เรื่อง พหุนาม
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

โพธิ์ทิพย์ วัชรสสวัสดิ์. (2547). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะและกระบวนการ
เรียน โยง เรื่อง อนุพันธ์ของฟังก์ชันสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพขั้นสูง
สาขาว่างอุตสาหกรรม. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต,
สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

ไพบูล หวังพาณิช. (2533). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบกลางทางการศึกษา
และจิตวิทยา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

กีมวัจນ์ ธรรมใจ. (2548). ผลการใช้เว็บประกอบการเรียนการสอน เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างรูป/
เรขาคณิตสองมิติและสามมิติที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเขตติ่องการเรียนวิชา
คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

มงคล ทองส่งคราม. (2536). เรขาคณิตวิเคราะห์. กรุงเทพฯ: รามาการพิมพ์.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2537). ประมวลสาระชุดวิชา สารัตถะและวิทยวิธีทางวิชา
คณิตศาสตร์หน่วยที่ 8- 11. กรุงเทพฯ: สาขาวิชาคณิตศาสตร์.

ยุพิน พิพิธกุล. (2543). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์. สารสารคณิตศาสตร์ ฉบับพิเศษ, 1 – 10.

รัชดา ยาตรา. (2549). ผลของการจัดกิจกรรมชุมนุมคณิตศาสตร์โดยใช้ทักษะการเชื่อมโยงที่มีต่อ
ความสามารถในการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.

วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

รุ่งอรุณ เรืองเดช. (2551). การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง การวัดโดยเชื่อมโยง
คณิตศาสตร์กับชีวิตจริงของชาวเขาผ่านปากะօอยที่บ้านหัวยต้มจังหวัดลำพูน.
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

รุ่งรัตน์ รุ่งหัวไผ่. (2549). การศึกษาความสามารถในการทำโครงการคณิตศาสตร์ทักษะการ
แสวงหาความรู้ด้วยตนเองและเขตคติอ่อนไหวคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการจัดกิจกรรมโครงการคณิตศาสตร์.
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและส่งต่อทางการศึกษา,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

ธนา รัตนานิคม. (2544). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ความน่าจะเป็น ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

ล้ำดาวน์ ยอดยิ่ง. (2546). แคลคูลัส 1 – 1. เชียงใหม่: The Knowledge Center.

วัชรสันต์ อินธิสาร. (2547). ผลการพัฒนานวัตกรรมทักษะคณิตและเขตคติอ่อนไหว
คณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้โปรแกรม *The Geometer's
Sketchpad*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาคณิตศาสตร์,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วัชรี บูรณสิงห์. (2525). การสอนคณิตศาสตร์ตามความแตกต่างระหว่างบุคคล, เอกสารการสอน
ชุดวิชาการสอนคณิตศาสตร์ หน่วยที่ 8-15. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช.
วิชัย วงศ์ไพบูลย์. (2542). พลังการเรียนรู้ในกระบวนการทัศน์ใหม่. กรุงเทพฯ: เอสอาร์.

เวชฤทธิ์ อังกันะภัทรขจร. (2551). การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้แบบการสอนแนวให้คิด (CGI) ที่ใช้ทักษะการให้เหตุผลและการเชื่อมโยงโดยบูรณาการสาระการเรียนรู้ เรื่อง การวิเคราะห์ข้อมูล กับ สิ่งแวดล้อมศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. คุณภูนพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา, มหาวิทยาลัยครินครินทร์วิโรฒ.

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2547). หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม คณิตศาสตร์ เล่ม 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภากาชาดพร้าว.

. (2551). ทักษะ/กระบวนการทางคณิตศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:

๓. เจริญ การพิมพ์.

. (2552). หนังสือเรียนรายวิชาเพิ่มเติม คณิตศาสตร์ เล่ม 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ สดสค. ภาคพร้าว.

สมจิต เพชรพา. (2544). การพัฒนาชุดการเรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหา คณิตศาสตร์แบบชิวาริสติก เรื่อง สมการและอสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชามัธยมศึกษา, มหาวิทยาลัยครินครินทร์วิโรฒ.

สำนักการทดสอบแห่งชาติ. (2553). ค่าสถิติพื้นฐานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ชั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2552. วันที่คืนข้อมูล 28 พฤษภาคม 2553, เข้าถึงจาก <http://www.niets.or.th>.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2545–2559).

กรุงเทพฯ: สดสค.

สุนีย์ คล้ายนิล. (2545, พฤษภาคม – มิถุนายน). PISA : โครงการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ ศ.ศ. 2000 – 2009. สารสารการศึกษาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และเทคโนโลยี, 30(118), 10 – 16.

. (2547, กรกฎาคม - สิงหาคม). คณิตศาสตร์สำหรับโลกวันพรุ่งนี้. สารสารการศึกษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และเทคโนโลยี โลยี, 32(131), 12 – 22.

สุนีย์ คล้ายนิล, ปรีชาญ เดชครี และอัมพลิกา ประโนจน์นิย়. (2549). การเรียนรู้เพื่อโลกวันพรุ่งนี้. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.

- สุนีย์ คล้ายนิล, ปรีชาณุ เดชครร และอัมพลิกา ประโนงนีย์. (2551). ความรู้และสมรรถนะทางวิทยาศาสตร์ สำหรับโลกวันพรุ่งนี้. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- สุกัตตรา เพียงสูงเนิน. (2549). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนคณิตศาสตร์เรื่องพาราโบลา โดยใช้ปัญหาจริง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.
- วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนคณิตศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- สรสาล พาสุข. (2546). การศึกษาความสามารถและการคิดเกี่ยวกับการใช้ตัวแบบเขิงคณิตศาสตร์ และผลในด้านเขตติดต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. คุณภูนิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา,
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- สุรังค์ โค้ดวระภูต. (2544). อิติวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พุพัลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรังคณา ยาห์ยี. (2549). การพัฒนาชุดการเรียนคณิตศาสตร์แบบร่วมมือที่เน้นทักษะการเชื่อมโยง เรื่องทฤษฎีกราฟเบื้องต้น ช่วงชั้นที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- สุวรรณा จุ้ยทอง. (2552). การออกแบบการเรียนการสอนเพื่อฝึกทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. คุณภูนิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- องอาจ ชื่นรัมย์. (2546). การศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้หน่วยการเรียนเรื่อง “คณิตศาสตร์เพื่อชีวิตประจำวัน” โรงเรียนวัดเวพุวนวนาราม (สินทรัพย์อนุสรณ์) จังหวัดกรุงเทพมหานคร.
- วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนคณิตศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อนันตนิจ โพธิ์ถาวร. (2545). ผลของการใช้กิจกรรมกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในโลกจริงที่มี ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาคณิตศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อเนก พุทธิเดช.(2548).การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการแก้ปัญหาและการเขื่อนโยงทางคณิตศาสตร์ เรื่องการประมาณค่า สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทคโนโลยีวัสดุ เชียงใหม่ จังหวัดพะเยา ศรีอุฐฯ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏพะเยา.
- อัญชนา โพธิพลากร. (2545). การพัฒนาชุดการเรียนคณิตศาสตร์ที่เน้นทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ด้วยบทเรียนแบบร่วมมือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- อัมพร มัคโนง. (2547). “การพัฒนาทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์” ใน ประมวลบทความหลักการและแนวทางการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์. (หน้า 101 – 102).กรุงเทพฯ: บพิชการพิมพ์.
- . (2553). ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ : การพัฒนาเพื่อพัฒนาการ. กรุงเทพฯ: ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารีย์ คงสวัสดิ์. (2544). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อมั่นในการเรียนคณิตศาสตร์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- Bevill, P. A. (2003). *The effect of real – world mathematics applications on gifted and nongifted student achievement and classroom learning environment*. Doctoral of Education, Faculty of the College of Education, University of Houston.
- Blaskopf, Bill, & Chazan,Dan. (2001,November). Welcome to Our Focus Issue on Connections. *Mathematics Teacher*, 94(8), 625.
- Blum, W. (1993). Mathematical Modeling in Mathematics Education and Instruction. In *Teaching and Learning Mathematics in Context* (pp. 3-14). Ellis Horwood, Chichester.
- Bruno, Linda N. (1998). *Predicting mathematics performance: A structural equation model*. Dissertation Abstracts Online.
- Carroll, John B. (1963, May). A Model of School Learning. *Teachers College Record*, 64(2), 723 -733.
- Comber, G. (1999). *Introduction and Teaching Mathematical Modelling*. (Hand out). EdithCowan University, Perth Western, Australia.

- Franklin D. Demana, Bert K. Waits, & Daniel Kennedy. (2007). *Precalculus* (7th ed.). United State of America: Pearson Education.
- Good, Carter V. (1963). *Dictionary of Education*. New York: McGraw-Hill Book Company.
- Hilgard, Ernest R. (1967). *Instruction to Psychology* (3rd ed.). New York: Harcourt, Brace and World.
- John W. Coburn. (2009). *Algebra and Trigonometry* (2nd ed.). New York: McGraw-Hill Companies.
- Kennedy, Leonard M., & Tipps, Steve. (1994). *Guiding Children's Learning of Mathematics* (7th ed.). Belmont, California: Wadsworth.
- Khoon, Y. W. (2002). Teaching Mathematics and Its Applications. *An International Journal of the IMA*.
- Kyle, D. W., McIntyre, E., & Moore, G. H. (2001, October). Connecting Mathematics Instruction with the Families of Young Children. *Teaching Children Mathematics*, 8(2), 80-86.
- Lawson, Michael J., & Mohan Chinnappan. (2000, January). Knowledge Connectedness in Geometry Problem Solving. *Journal for Research in Mathematics Education*, 31(1), 26-43.
- Maddox , Harry. (1963). *How to Study*. London: Wyman Ltd.
- Pugalee, David K. (2001). Writing, mathematics, and metacognition: looking for connections through students' work in mathematical problem solving, school science and mathematics. *Dissertation abstracts international*, 101(5), 236-243.
- Rawat, D.S., & Gupta, S.L. (1970). Education Wastage at the Primary Level. *A Handbook For Teachers*. New Delhi: S.K. Kitchula at Nalanda Press.
- Reys, R., Reys, B., Lapan, R., Holiday, G., & Wasman, D. (2003, August). Assessing the Impact of Standards – Based Middle Grades Mathematics Curriculum Materials on Student Achievement. *Journal for Research in Mathematics Education*, 34(1), 74-95.
- Riordan, Jurie E., & Noyce, Pendred E. (2001, April). The Impacts of Standards – Based mathematics Curricula on Student Achievement in Massachusetts. *Journal for Research in Mathematics Education*, 32(4), 368-398.

- Soeharto, S. (1999). The Effects of Constructivist Learning Environment on Grade sixth student Achievement and Attitude toward mathematics in Indonesian primary school. (p. 3741). *Dissertation abstracts Online*.
- Swetz, Frank, & Hartzler, J.S. (1991). *Mathematical Modeling in the Secondary School Curriculum*. Reston, Virginia : NCTM.
- The National Council of Teachers of Mathematics. (1989). *Curriculum and Evaluation Standards for School Mathematics*. Reston, Virginia : NCTM.
- _____. (1991). *Professional standard for teaching mathematics*. Reston, Virginia : NCTM.
- _____. (2000). *Principles and standards for School mathematics*. Reston, Virginia : NCTM.
- Usiskin, Z. (2001, December). *Trends in Mathematics Education*. Document for Conference Titled. In “Trends in Mathematics Education”. (pp. 14-20). Bangkok.
- Wang, Shangzhi, & Ye, Qixiao. (2000). Mathematical Modelling In Middle School Education of China. In *ICME9: The 9th International Congress on Mathematical Education*. (pp. 124 – 125). Tokyo/ Makuhari, Japan.
- Wilson, Jame, W. (1971). Evaluation of Learning in Secondary School Mathematics. In *Handbook on Formative Evaluation of Student Learning*. New York: McGraw-Hill.